

AKAB OKRETNICA

apsurd

derealizacija

anarhija/ blok 45
PORODIČNA BIBLIOTEKA

БУБАШВАБА ПРЕС

Anarhistička biblioteka

Priređeno povodom svirke za anarhiju/ blok 45

u AKAB Okretnica

www.facebook.com/AKABOkretnica/

7. XII 2019.

uz podršku bendova

EKE BUBA (Zagreb)

doomtownrecords.bandcamp.com/album/s-t-cs

i APSURD (Beograd)

doomtownrecords.bandcamp.com/album/derealizacija

Tekst najave AKAB OKRETNICA:

anarhija / blok 45 je na ovim prostorima jedinstven izdavački poduhvat koji već 17 godina istrajava na principima kulture poklona (sva elektronska i štampana izdanja su besplatna, a svaka drugarska pomoć je dobro došla; druge podrške, ličnih rezervi i sponzora nema, tu su samo anarhija/ blok 45 i oni kojima je stalo). Tekstovi objavljeni u okviru ove inicijative pokrivaju različite oblasti: anarhizam, situacioniste, dadu, antropologiju, kritičku teoriju, itd., ali ono što im je zajedničko jeste da otvaraju mogućnost života bez vlasti, van terena kapitala, izvan produktivističkih i progresističkih fiksacija, i to ne u nekoj utopijskoj perspektivi već ovde i sada, kroz prelazak na nove oblike ponašanja i saradnje, na nove odnose, u duhu solidarnosti i zajedništva. Novo iskustvo počinje odmah, duž novih pravaca istraživanja, eksperimentisanja, igre, ali i novih linija sukoba. Posle pauze u distribuciji štampanih izdanja, koja je potrajala skoro dve godine (iako s gomilom novih naslova), anarhija/ blok 45 se priprema za novi nalet. Potrebna je podrška. Okretnica postoji da bismo pronašli jedni druge, i pomogli sebi i drugima u borbi za autonomiju i samoodređenje, te je stoga prirodno da se na tom putu

nađemo i sa anarhijom / blok 45.

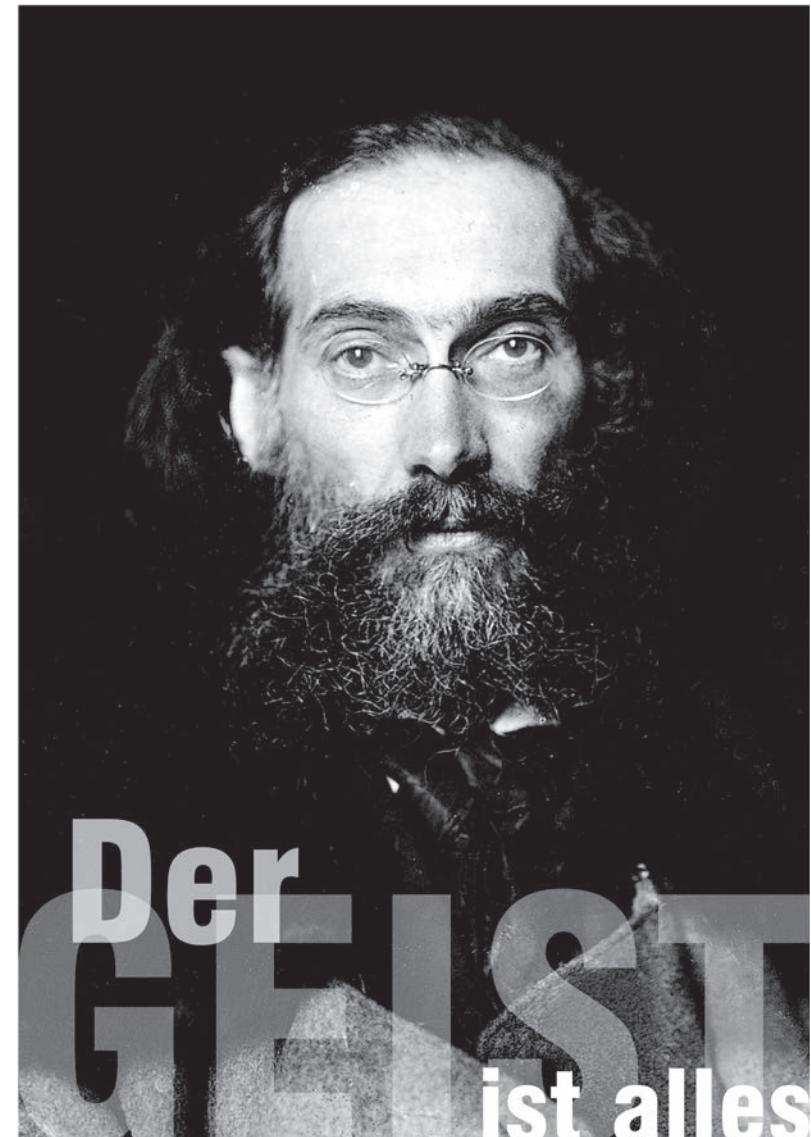
Više o tome: <https://anarhija-blok45.net/>

aleksa.goljanin@gmail.com

ZAJEDNIČKA ARHIVA

<http://anarhisticka-biblioteka.net>

anarhija/ blok 45

iz materijala u pripremi

GUSTAV LANDAUER: IZBOR TEKSTOVA I ODLOMAKA

„Sto se može preturiti, a prozor razbiti. Ipak, oni koji misle da je i država samo stvar, slična fetišu, koja se može uništiti tako što će se razbiti, nisu ništa drugo nego sofisti i naivni sledbenici Reči. Država je stanje, odnos između ljudi, način na koji se ljudi ophode jedni prema drugima; ona se može uništiti samo tako što ćemo stupiti u drugačije odnose, tako što ćemo početi da se ponašamo drugačije jedni prema drugima.“ (Slabi državnici, još slabiji narod!, 1910)

„Apsolutistički monarh je rekao: država, to sam ja. Mi, koji sebe zatičemo zarobljenim u okvirima apsolutističke države, moramo pogledati istini u oči: država, to smo mi; i to će biti tako, sve dok nismo ništa drugo, sve dok ne stvorimo institucije neophodne za istinsku zajednicu i istinsko društvo ljudskih bića.“ (Ibid.)

„Ono što je od suštinskog značaja nije propagiranje privremenih mera već *pripremanje stvarnosti koju želimo*. Socijalizam koji želimo nije socijalizam političkih institucija već onaj komunalnih organizacija. Znamo,isto tako dobro kao i naši neprijatelji (ili čak bolje od njih), šta sve mora nestati, ako želimo da ostvarimo taj cilj. Ipak, svesni smo da to neće nestati tek tako, na osnovu agitatorskih osuda. To je uverenje malodušnih. Ono ukazuje na NEDOSTATAK KREATIVNOSTI, ISPOD POMEZNOG PLAŠTA RADIKALIZMA. Ono

što je zaista važno jeste AKTIVNA IZGRADNJA NEČEG NOVOG.“ (Prvi maj, 1909)

„Anarhija nije stvar budućnosti već sa- dašnjosti; to nije stvar zahteva već življenja. Anarhija nije stvar nacionalizacije dostignuća prošlosti već novih ljudi, koji polaze od skromnih izdanaka i kroz unutrašnju kolonizaciju, usred starog sveta, osnivaju nove zajednice, ovde i sada. Anarhija nije stvar klasne borbe, između onih koji nemaju i onih koji imaju, već slobodnih, iznutra konsolidovanih i suverenih priroda, koje se odvajaju od svega masovnog i onda sjedinjuju u NOVE FORME. Stara opozicija između uništavanja i stvaranja počinje da gubi svaki smisao: STVAR JE U NOVIM OBЛИЦИМА ŽIVOTA, u onome što još nije bilo.“ (Anarhična razmišljanja o anarhizmu, 1901)

„... Nikakav progres, nikakva tehnologija, nikakva virtuoznost neće nam doneti spasenje i blaženstvo. Samo na osnovu duha, samo iz najdublje potrebe i unutrašnjeg bogatstva može doći do tog velikog preobražaja koji zovemo socijalizam.“ (Poziv na socijalizam, 1911)

„... da, da! Znam da se reč duh često pojavljuje u ovoj knjizi. Možda je to zato što ljudi našeg doba, posebno takozvani socijalisti, izgovaraju reč 'duh' tako retko i ponašaju se tačno u skladu s tim. Ne postupaju duhovno i zato ne postižu ništa stvarno i praktično; a i kako da postignu nešto stvarno, ako razmislijaju tako malo!“ (Ibid.)

„Marksizam je sirovi pregalac koji ne zna za ništa važnije, ništa uzvišenije, ništa sveti-je od tehnologije i njenog progrusa... Bezgra- nično poštovanje koje zaljubljenici u progres gaje prema tehnologiji ključ je za razumeva- nje izvora marksizma. Otac marksizma nije ni istraživanje istorije, niti Hegela. To nisu ni Smit, ni Rikardo, niti neko od premarks- tičkih socijalista, a još manje volja i žudnja za kulturom i lepotom među ljudima. Otac marksizma je vodena para. Stare gospođe proriču iz šoljica za kafu. Karl Marks je pro- ricao iz vodene pare. Ono što je Marks video kao socijalizam, kao neposrednu pripremnu fazu socijalizma, nije bilo ništa drugo nego organizacija proizvodnih pogona na osnovu zahteva koje je u okviru kapitalizma postavi- la parna mašina.“ (Ibid.)

„Socijalizam je, vi, marksisti, moguć u svakom trenutku i s bilo kakvom tehnologijom. Za prave ljudе, on je moguć u svakom trenutku, čak i s primitivnom tehnologijom. Opet, čak i s veličanstveno razvijenom mašinskom tehnologijom, od njega, među pogrešnim ljudima, nema ništa. Svesni smo da nikakav razvoj ne mora doneti socijalizam. Ne znamo za takvu nužnost ili prirodni zakon... Kapita- lisam se neće nužno promeniti u socijalizam. On ne mora nestati. Socijalizam neće nužno nastupiti, niti se marksistička formula – kapital-država-proletarijat-socijalizam – mora

ostvariti, što i nije tako loše. Ukratko, nikakav socijalizam uopšte ne mora doći. Ipak, socija- lisam može doći i treba da dođe – ako to želi- mo, ako ga stvaramo. I to je ono što ćemo ovde pokazati...“ (Ibid.)

„Dalje od države, što je moguće dalje! Dalje od robe i trgovine! Dalje od filistara! Osnujmo – nas nekolicina, koji se osećamo kao naslednici milenijuma, kao jednostavna i večna bića, koji smo bogovi – malu zajednicu radosti i aktivnosti. Izgradimo sebe kao uzor- na ludska bića. Izrazimo sve svoje strasti: žudnju za spokojstvom, kao i žudnju za ak- tivnošću; žudnju za refleksijom, kao i žudnju za slavljem; žudnju za radom, kao i žudnju za odmorom. Za nas nema drugog puta!“ (Kroz odvajanje do zajednice, 1900)